

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 stycznia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 60, poz. 290) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) do osób wykonujących rzemiosła: cukiernictwo, dziewiarstwo, garbarstwo, kilimiarstwo, krawiectwo damskie konfekcyjne i półmiarowe, krawiectwo męskie konfekcyjne i półmiarowe, kuchmistrzostwo, piekarstwo, pończosznictwo, rzeźnictwo i wędliniarstwo (również z mięsa końskiego), tkactwo, wyrób przedmiotów ze sztucznych tworzyw oraz złotnictwo,“;
- 2) § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci obowiązani są jednak wydawać — zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym — kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków. Obowiązek posiadania i przechowywania rachunków na zakupiony towar oraz ewidencji tych rachunków regulują odrębne przepisy.“;
- 3) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „ 2. Dla tych rodzajów (specjalności) rzemiosł, dla których są ustalone stawki ryczałtu kwotowego, ryczałt w postaci ryczałtu umownego może być ustalony w uzasadnionych przypadkach, gdy rozmiar działalności gospodarczej podatnika tak znacznie odbiega od rozmiaru przeciętnej tego rodzaju działalności, że stawki ryczałtu kwotowego byłyby dla podatnika nieodpowiednie.“;
- 4) w § 7 ust. 1 skreśla się wyrazy „kwotowego lub ryczałtu umownego“;
- 5) § 14 ust. 1 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku (§ 7) lub zawiadomieniu (§ 13) bądź stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisów w zakresie wydawania, posiadania, ewidencjonowania i przechowywania rachunków (§ 4)“;
- 6) § 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zmiana wysokości ryczałtu następuje w trybie przewidzianym w § 14 ust. 2:
- 1) w razie zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia, o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń oraz o zmianie miejsca wykonywania świadczeń — poczynając od miesiąca, w którym miały miejsce okoliczności uzasadniające zmiany;
 - 2) w razie niezawiadomienia o zwiększeniu stanu zatrudnienia, o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń lub o zmianie miejsca wykonywania świadczeń powodujących wyższą opłatę — za cały rok podatkowy“.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.
- Minister Finansów: w z. J. Trendota